

UCHWAŁA NR .../.../2026
RADY POWIATU ŚREDZKIEGO
z dnia 27 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Starosty Średzkiego

Na podstawie art. 16a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1684) oraz art. 229 pkt 4, art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1691) Rada Powiatu Średzkiego uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Powiatu Średzkiego, po rozpatrzeniu skargi na sposób wykonywania zadań przez Starostę Średzkiego – naruszenie zasad postępowania administracyjnego i standardów informowania publicznego, po wysłuchaniu stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Średzkiego w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodnicząca Rady Powiatu Średzkiego zawiadomi skarżącego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR .../.../2026
RADY POWIATU ŚREDZKIEGO
z dnia 27 stycznia 2026 r.
w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Starosty Średzkiego

Skarżący w części wstępnej wystąpienia skargowego podaje, że „przedmiotem skargi jest sposób załatwienia pisma skarżącego z dnia 8 grudnia 2025 r., dotyczącego **sprawy o znaku: GN.6821.7.33.2024**”. W wymienionym piśmie z dnia 8 grudnia 2025 r. skarżący również zamieścił sygn. GN.6821.7.33.2024. Skarżący jednoznacznie nawiązuje do postępowania administracyjnego pod sygn. GN.6821.7.33.2024, które Starosta Średzki prowadził wcześniej. Również z treści zarzutów wynika, że są one ściśle związane z postępowaniem administracyjnym, prowadzonym pod wymienioną sygnaturą oraz że są wyrazem kwestionowania przyjętych rozstrzygnięć.

W toku postępowania skargowego ustalono, co następuje. W przedmiotowej sprawie Starosta Średzki wydał decyzję w dniu 6 marca 2025 r. Skarżący jest obecnie stroną postępowań prowadzonych w ramach procedury weryfikacji decyzji ostatecznych. Skarżący wystąpił o stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji Starosty Średzkiego GN.6821.7.33.2024 oraz decyzji GN.6821.7.34.2024. Wojewoda Wielkopolski w dniu 20 października 2025 r. odmówił stwierdzenia ich nieważności wobec braku wad. Od decyzji Wojewody Wielkopolskiego złożone zostało odwołanie do Ministra Finansów i Gospodarki. Ponadto, 5 grudnia 2025 r. skarżący złożył wniosek o wznowienie postępowań zakończonych ostatecznymi decyzjami, jak również przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji GN.6821.7.34.2024.

Przedstawienie aktualnego stanu w przedmiocie tematyki, z którą związana jest skarga, ma zasadnicze znaczenie dla jasnego określenia, czy mogły wystąpić okoliczności uzasadniające podniesienie przez skarżącego takich zarzutów, jakie zostały sformułowane.

Każdy, kto uważa, że jego prawa zostały naruszone w postępowaniu administracyjnym, ma możliwość kwestionowania decyzji w trybie zwyczajnym i nadzwyczajnym. Należy jednak zauważyć, że może to się odbywać jedynie zgodnie z procedurą określoną w k.p.a. Formułowanie pod adresem organu I instancji dalszych

roszczeń i żądań poza właściwym trybem nie może prowadzić do skutecznego prawnie rezultatu. Decyzjom ostatecznym służy domniemanie legalności. Organ jest związany decyzją; zakończenie sprawy w danej instancji oznacza również zakończenie stosunku procesowego między organem a stroną. Gdy chodzi z kolei o weryfikację ostatecznych decyzji, należy zauważyć, że pierwszeństwo ma tryb najdalej idący – stwierdzenie nieważności decyzji, powodujące wycofanie decyzji z obrotu od samego początku jej istnienia. Jak można sądzić, skarżący świadomie odwołał się do tego właśnie trybu postępowania, niosącego daleko idące skutki i możliwości. W kontekście kolejnych wystąpień przewidzianych procedurą i innych traktowanych dość swobodnie, warto zauważyć, że wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, skutkuje koniecznością zawieszenia innych postępowań.

Postępowania administracyjne nie są konkurencyjne wobec siebie (dla przykładu, występują odmienne przesłanki stwierdzenia nieważności na gruncie art. 156 k.p.a. i wznowienia postępowania zgodnie z art. 145 k.p.a.). Podobnie również, postępowanie skargowe z uwagi na rozłączność funkcji nie może konkurować z postępowaniem administracyjnym (jako przykład: transmisja postępowań w trybie art. 233, 234 i 235 k.p.a.).

Postępowanie skargowe ma w systemie postępowań ważną rolę, inną jednakże niż postępowanie administracyjne. Rada Powiatu, rozważając fakty i okoliczności, działa w takim zakresie, w jakim wynika to z istoty postępowania skargowego i z jej statusu. Nie ma prawnych możliwości weryfikowania tą drogą decyzji administracyjnych.

Przeprowadzone postępowanie skargowe pozwala ocenić, że skarżący, który formułuje wiele zarzutów odnoszących się ściśle do postępowań administracyjnych, miał i nadal ma możliwość dowodzenia swoich racji w trybie postępowań weryfikacyjnych. Żądania i postulaty kierowane pod adresem organu I instancji na etapie, na jakim znalazły się sprawy, nie były możliwe do spełnienia. Wobec wysokiego sformalizowania procedury administracyjnej, trudno jako uzasadniony zarzut ocenić fakt, że nie zostały zrealizowane. Przeciwnie, przepisy wręcz statuują zakaz łączenia różnych procedur.

Odnosząc się do przywołanego w skardze sformułowania, że kolejne pismo pozostawia się bez odpowiedzi z uwagi na „nieracjonalną treść”, należy wyraźnie podkreślić, że w polskiej kulturze prawnej obowiązuje model wyczerpującego uzasadniania decyzji prawnych, uzasadnienie decyzji administracyjnej stanowi jej nierozłączny element. W decyzjach administracyjnych, kończących omawiane postępowania, znalazły się

wielostronicowe, merytorycznie rozbudowane uzasadnienia. Trudno jednakże nie dostrzec, że wymiana korespondencji (ponawianie wystąpień) w pewnym momencie przybrała pozamerytoryczny charakter. Odnosząc się jeszcze do pisma skarżącego z dnia 8 grudnia 2025 r. należy zauważyć, że w kontekście tego, co wyżej powiedziano, sformułowania takie jak w tytule „ostateczne wezwanie do usunięcia skutków decyzji wydanych z rażącym naruszeniem prawa, przestępstwem i w oparciu o bezprawny materiał dowodowy”, jak również określenie „ultimatum” mogą być trudne do przyjęcia, a niełatwe także z punktu widzenia możliwości zakwalifikowania pisma przez organ. Tytułem innego jeszcze przykładu, odwołując się do postępowania administracyjnego można wskazać, że jedną z przyczyn wznowienia postępowania administracyjnego jest sytuacja, gdy decyzja została wydana w wyniku przestępstwa, zasadniczo jednak tylko wtedy, gdy przyczyna została stwierdzona orzeczeniem sądu. Używanie niektórych określeń wymaga daleko idącej staranności. Niezależnie od liczby wymienionych wcześniej pism, wyjaśnień i argumentów, zdecydowanie należy postulować, żeby zasadnicze i merytoryczne ustosunkowanie się do sytuacji występowało w odniesieniu do każdego pisma.

Według uzyskanych informacji, nastąpiło przekazanie skarżącemu materiału dotyczącego odpowiedzi na zapytanie odnoszące się do budowy linii elektroenergetycznej w Murzynówku Leśnym i Murzynówku. Warto dodać, że nie sygnalizowano dotychczas, iż kwestia uzyskiwania informacji w sprawach publicznych może stanowić problem. Jednakże każdy sygnał w tym zakresie należy traktować z należytą uwagą. Niezależnie od tego, istnieją różne możliwości w zakresie pozyskiwania informacji publicznej.

Należy poinformować, że w kwestii rozpatrzenia przedmiotowej skargi, Komisja Skarg Wniosków i Petycji odbyła dwa posiedzenia (jedno odrębne 22 grudnia 2025 r., jedno połączone – 16 stycznia 2025 r., w zakresie obu skarg). Zgodnie z § 88 statutu Powiatu Średzkiego, w posiedzeniach mogły uczestniczyć bezpośrednio zainteresowane osoby. Dokonano analizy informacji, wyjaśnień, dokumentów, regulacji prawnych. Komisja przedstawiła Radzie Powiatu swoje stanowisko w przedmiocie skargi.

Stąd też skargę należy uznać za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 238 § 1 zdanie 2, oraz w związku z dyspozycją art. 239 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego - Rada Powiatu Średzkiego informuje, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę

bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.